

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Václava Štencla a Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. L. T.**, zastoupený Mgr. Markem Eichlerem, advokátem se sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2026, č. j. OAM-119/ZA-ZA11-HA06-2026, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2026, č. j. 55 Az 7/2026-20, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť shledal, že žádost žalobce je podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu nepřípustná. Krajský soud v Praze následně rozsudkem uvedeným v záhlaví zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) dne 8. 6. 2026 blanketní kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku. Vzhledem k tomu, že stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku nijak neodůvodnil, Nejvyšší správní soud jej výrokem II usnesení ze dne 1. 6. 2026, č. j. 2 Azs 91/2026-10, vyzval k jeho doplnění, a to ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení usnesení. Požadoval, aby uvedl konkrétní důvody svého návrhu a doložil svá tvrzení. Také jej poučil, že pokud svůj návrh nedoplní, soud jej zamítne. Toto usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce doručeno do datové schránky dne 1. 6. 2026. Sedmidenní lhůta k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku tak uplynula dne 8. 6. 2026. Stěžovatel na výzvu nereagoval a návrh na přiznání odkladného účinku do dne vydání tohoto usnesení nedoplnil.

[3] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s.), tj. nepoměru

újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že přiznání odkladného účinku má mimořádný charakter a má být vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy. Soud jím totiž ještě před meritorním rozhodnutím prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, jež je potřeba považovat za zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno (usnesení NSS ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS).

[4] Požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s. hrozící újma naplní typicky tehdy, „*nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod.*“ (usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56, bod 5).

[5] Břemeno tvrdit a osvědčit naplnění zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku tíží jeho navrhovatele (srov. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v bodě 9 svého usnesení ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74, „[k]asační soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti“. Úkolem navrhovatele je tak předložit dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlit, v čem tato újma spočívá, a uvést její rozsah. Tvrzení, kterými navrhovatel odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, pak musí rovněž řádně doložit (např. usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50, bod 5). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická. Přiznání odkladného účinku má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad obecným požadavkem právní jistoty opírající se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

[6] V posuzovaném případě stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neodůvodnil (ani jej na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nedoplnil), a soudu tak neuvedl žádné skutečnosti, na jejichž základě by mohl naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. zvážit. Za takových okolností nemůže Nejvyšší správní soud postupovat jinak než kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznat.

[7] Pro úplnost Nejvyšší správní soud podotýká, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2026

pokračování

2 Azs 91/2026 - 20

Eva Šonková
předsedkyně senátu